

ΦΑΝΗ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ

Η Μπέτυ Ρουμπέτιν

ΚΑΙ

ΤΟ ΤΣΙΡΚΟ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η Μπέτυ Ρουμπέτη
και το Τσίρκο της Ημισελήνου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Φανή Τερζόγλου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Αλεξία Λουγιάκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Φανή Τερζόγλου, 2016
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2016

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1368-6
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1369-3

*Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο
αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

ΦΑΝΗ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ

Η Μπέτυ Ρουμπέτη ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΙΡΚΟ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ

Εικονογράφηση: Αλεξία Λουγιάκη

*Αφιερωμένο στον Ζαφείρη
και σε όλους εκείνους, μικρούς
και μεγάλους, που ψάχνουν την ευτυχία
και την αγάπη. Είθε όταν τις βρουν,
να τις κρατήσουν. Για πάντα!*

ΘΑΜΜΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Η γυναίκα που περπατούσε γλιστρώντας στο σκοτάδι έδειχνε πολύ ανήσυχη. Κοίταζε συνεχώς πίσω της από φόβο μήπως τη δει κανείς. Είχε αφήσει τη βάρκα της στο μικρό λιμανάκι και την είχε δέσει πρόχειρα. Ταξίδευε στη θάλασσα σχεδόν μια ώρα, οδηγώντας τη μηχανοκίνητη βάρκα ολομόναχη. Ευτυχώς ο φωτισμός στον δρόμο ήταν αρκετός και η γυναίκα βρήκε γρήγορα το σπίτι που έψαχνε. Χτύπησε την ξύλινη πόρτα, στην αρχή σιγανά και μετά πιο έντονα. Η πόρτα άνοιξε και η γυναίκα πέρασε μέσα δίχως να ξανακοιτάξει πίσω της.

«Ααα... ώστε ήρθες τελικά», ακούστηκε μια βραχνή φωνή.

«Δεν μπορούσα να κάνω κι αλλιώς», απάντησε η γυναίκα κοφτά, λαχανιασμένη από το περπάτημα. Ένα απαλό φως πλημμύρισε το δωμάτιο υποδοχής.

«Ρουπικιέ, καλή μου, μην είσαι τόσο δύστροπη»,

έκανε η φωνή. Πλησίασε με ένα ασημένιο κηροπήγιο και φώτισε το πρόσωπο της μοδίστρας του Ψαρωνησίου. «Όσο κρατάει η μικρή μας συμφωνία θα χαίρομαι να σε βλέπω να με επισκέπτεσαι. Κι εσένα και... την κοινή μας φίλη», πρόσθεσε και γέλασε ειρωνικά.

Η μαντάμ Ρουπικιέ αναστέναξε με απόγνωση. Έβγαλε από την τσάντα που κρατούσε μια δεσμίδα χαρτονομίσματα και την άφησε στο τραπέζι.

«Μόνο αυτά μου έφερες;» είπε δύστροπα η φωνή. Σύρθηκε προς το μέρος της με δυσκολία καθώς κάποιο πρόβλημα στα πόδια την ανάγκαζε να μετακινείται κουτσαίνοντας.

«Δαλιδά, δεν έχω άλλα. Έπρεπε να πληρώσω τις μοδίστρες μου, να επισκευάσω τις χαλασμένες μηχανές μου... να...»

«Φτάνει, δε θέλω να ακούσω άλλο», τη διέκοψε εκνευρισμένη η γυναίκα που την έλεγαν Δαλιδά. Πήρε τη δεσμίδα και την έκρυψε μέσα στα φαρδιά ρούχα που φορούσε. «Μην ξεχνάς πως εξαιτίας σας βρίσκομαι σε αυτή τη θέση, ανήμπορη και παραπεταμένη», συνέχισε πλησιάζοντας το κηροπήγιο στο πρόσωπό της. Μια στενόμακρη ουλή διέσχιζε το δεξί της μάγουλο.

«Εγώ... δεν...» Η μαντάμ Ρουπικιέ έκανε ένα βήμα πίσω μισοτρομαγμένη.

«Δώσε μου και τα σχέδια! Μου υποσχέθηκες καινούρια σχέδια», έσκουξε η άλλη ανυπόμονη.

«Ορίστε, πάρε κι αυτά». Η μαντάμ Ρουπικιέ τής έτεινε απρόθυμα ένα μικρό ρολό από χαρτιά.

Η Δαλιδά τα πήρε λαίμαργα και τα ξετύλιξε και, φωτίζοντάς τα με το κηροπήγιο, άρχισε να τα μελετάει. «Τέλειο», θαύμασε. «Αυτό το φόρεμα θα το μοσχοπουλήσω στη γυναίκα του διοικητή της αστυνομίας. Μμμ... κι αυτό είναι θαυμάσιο! Θα πηγαίνει γάντι στη συμβολαιογράφο της Σαργούπολης». Στο παραμορφωμένο πρόσωπό της σχηματίστηκε ένα χαμόγελο ικανοποίησης. Συνέχισε να ψάχνει τα σχέδια άπληστα, σκορπίζοντας τα χαρτιά από δω κι από κει. «Σου ζήτησα κι ένα ιδιαίτερο σχέδιο», γρύλισε στο τέλος τονίζοντας τις λέξεις νευρικά.

«Εδώ σ' το έχω», προσπάθησε η μαντάμ Ρουπικιέ να καθησυχάσει τη μέγαιρα απέναντί της. Πήγε κοντά της και ανέσυρε από τα υπόλοιπα χαρτιά αυτό που έψαχνε. «Να το», είπε και της το έδωσε.

Η Δαλιδά το άρπαξε με λαχτάρα και στο παραμορφωμένο της πρόσωπο σχηματίστηκε μια ιδέα χαμόγελου. «Ναι, ναι, αυτό ήθελα», μурμουρίσε κοι-

τάζοντας το πατρόν ενός νυφικού. «Ονειρεμένο, καλή μου... όπως ακριβώς το φανταζόμουν».

Ένα συνεχόμενο χτύπημα που η μαντάμ Ρουπικιέ ένιωσε κάτω από τα πόδια της τάραξε την ησυχία. Ακούστηκαν κάτι πνιχτοί ήχοι που η μοδίστρα του Ψαρωνησίου θα ορkiζόταν πως προέρχονταν από το κάτω πάτωμα του σπιτιού. Στράφηκε στη Δαλιδά, που έβηχε δυνατά, καθώς το ρυθμικό χτύπημα δεν έλεγε να σταματήσει.

«Από πού έρχεται αυτός ο θόρυβος;» απόρησε η μαντάμ Ρουπικιέ.

«Εεεε... ο σκύλος μου είναι. Μάλλον κυνηγάει τίποτα ποντίκια», έσπευσε να απαντήσει η Δαλιδά.

«Δεν ήξερα ότι έχεις σκύλο. Τόσα χρόνια που έρχομαι εδώ, ποτέ δεν είχες σκύλο», σχολίασε η μαντάμ Ρουπικιέ σαστισμένη.

«Ωρα να πηγαίνεις. Δίνε του!» έκανε η Δαλιδά αφού είχε τσεπώσει τα χρήματα και τα σχέδια. «Θα επικοινωνήσω μαζί σου για να σου πω πότε θα με επισκεφθείς ξανά. Και φρόντισε την επόμενη φορά να μη μείνω δυσαρεστημένη, γιατί σίγουρα δε θέλεις οι εκλεκτές πελάτισσές σου στο Ψαρονήσι να μάθουν το μυστικό σου. Και μην ξεχάσεις να πεις και στη φίλη σου πως την περιμένω σύντομα κι εκείνη!»

Και μ' αυτά τα λόγια την έσπρωξε με δύναμη προς την πόρτα, σχεδόν πετώντας τη στα ξύλινα σκαλοπάτια που έτριζαν.

Η μοδίστρα έπνιξε την οργή της για το απαίσιο φέροσιμο της εκβιάστριας. Τυλίχτηκε στο μακρύ σά-λι της και έτσι ακριβώς όπως είχε έρθει, σιωπηλά και προσεκτικά, μπήκε στη μηχανοκίνητη βάρκα της και πήρε τον δρόμο της επιστροφής.

ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΒΑΡΕΤΗ ΜΕΡΑ

Το πρωινό κυλούσε αργά και η Λουκία, τώρα που η Μπέτυ βρισκόταν στο σχολείο και η Μάμι στη δουλειά της στο νοσοκομείο, δεν είχε τι να κάνει. Είχε κυνηγήσει μια οικογένεια ποντικών στη μικρή αποθηκούλα της Μάμι, είχε ακονίσει τα νύχια της στην ξύλινη τραπεζαρία, τρόμαξε μια σαύρα κάτω από τις σκάλες και τώρα δεν είχε με τι άλλο να ασχοληθεί.

Στον διπλανό κήπο, ο δόκτορας Πλατίνι προσπαθούσε να επισκευάσει το χαλασμένο πλυντήριο της κυρίας Απόλα, γιατί παραπονιόταν ότι έχανε νερά κι έβγαζε παράξενους ήχους όταν βρισκόταν στο στύψιμο.

«Χμμμ... τώρα εξηγούνται όλα», έκανε ο Πλατίνι όταν μέσα από ένα σωληνάκι αφαίρεσε τρεις μπίλιες, ένα αυτοκινητάκι και μια άμορφη μάζα από ένα υλικό που κάποτε ήταν σίγουρα... τοίχλα! «Ο μικρός

Απόλας πάλι έβαλε το χεράκι του», μονολόγησε ο εφευρέτης.

Προφανώς ο Ερρίκος θεώρησε πως αντί για απορρυπαντικό έπρεπε να βάλει όλα τα παραπάνω για να δουλέψει καλύτερα το πλυντήριο της μαμάς του!

Η Λουκία πέρασε δίπλα από τον Πλατίνι νιαουρίζοντας. «Μπα... καλώς την», την καλοδέχτηκε εκείνος και έπιασε μια μικρή κονσέρβα σολομού για να τη φιλέψει.

«Άντε μπράβο, γιατί τελευταία κανείς δε μου δίνει σημασία. Όλοι είναι απασχολημένοι με τις δουλειές τους», νιαούρισε παραπονιάρικα η γάτα και όρμησε στον σολομό με λαχτάρα.

Ο Πλατίνι αφοσιώθηκε πάλι στη δουλειά του μέχρι που μια γνωστή φωνή τον κάλεσε από τον φράχτη. Ο εφευρέτης σηκώθηκε από κει που ήταν σκυμμένος, πήδησε πάνω από τη Λουκία που έτρωγε την κονσέρβα της και έτρεξε στον φράχτη.

«Καλημέρα, δόκτορα Πλατίνι!»

Η Λουκία στράφηκε μπουκωμένη να δει ποιος ήταν. «Ααα... η στριμμένη δίδυμη», είπε μέσα από τα δόντια της, γλείφοντας τα υπολείμματα της κονσέρβας της.

Η Πωλίνα άνοιξε το πορτάκι του φράχτη και μπή-

κε στην αυλή φορώντας μια τεράστια καπελαδούρα με φιόγκους και μ' ένα αρκετά μεγάλο ξύλινο κουτί στα χέρια. «Έχω αυτό για την Μπέτυ», εξήγησε. «Η Μάμι μού είπε πως η μικρή έχει τα γενέθλιά της αύριο και μας ζήτησε να της φτιάξουμε αυτό το ξύλινο κουκλόσπιτο».

«Καταπληκτική δουλειά! Και τι όμορφα χρώματα και σχέδια! Εσύ και η αδελφή σου φτιάχνετε τα καλύτερα παιχνίδια σε όλα τα Ξεχασμένα Νησιά», θαύμασε ο δόκτορας Πλατίνι.

Το καλοκαίρι πέρασε στο Ψαρονήσι και η Μπέτυ μαζί με τον Ερρίκο έχουν ξεκινήσει το σχολείο. Η Λουκία βαριέται και περιμένει πώς και πώς τα γενέθλια της φίλης της και το πάρτι που της ετοιμάζει η Μάμι Μπλου. Παράλληλα, στο μικρό νησί επικρατεί μια ευχάριστη αναστάτωση καθώς το Τσίρκο της Ημισελήνου και ο φανταστικός Βίνι ντα Ρέλο, ο διάσημος ταχυδακτυλουργός, κατέφθασαν για να καταπλήξουν τους ενθουσιασμένους Ψαρονησιώτες.

Γιατί όμως η μαντάμ Ρουπικιέ, η μοδίστρα, είναι τόσο προβληματισμένη; Ποια είναι η μυστηριώδης παραμορφωμένη γυναίκα που την απειλεί;

Τα δυο παιδιά και η κατεργάρα Λουκία θα έρθουν αντιμέτωπα με καινούριες προκλήσεις...

Η Φανή Τερζόγλου μάς χαρίζει το δεύτερο συναρπαστικό βιβλίο με τις περιπέτειες της Μπέτυς Ρουμπέτη, κι οι αναγνώστες της θα διασκεδάσουν αφάνταστα ταξιδεύοντας στα Ξεχασμένα Νησιά!

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-1368-6

9 786180 113686

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜ.: 17086